

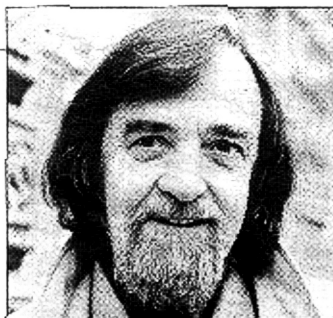
(2)Stal(o)n(

[tak to chodí]

KDO I V MÍRU
MÍŘÍ DO KRYTU

Jsou zprávy, které si člověk rád poslechne znovu. Tak třeba co prý nezdraží: potraviny, léky, zdravotní péče a dětské sedačky do aut. A co zdražení o fous uniklo: dětské plenky, vodné, stočné, časopisy a vstupenky na kulturní akce. Jsou lidé, pro něž je kulturní akcí (a ne lacinou) vypravit se do divadla. Jsou jedinci, kterým to nedá a do divadla jdou, nebo dokonce pravidelně chodí. Ti či oni si oddýchli, a já si navíc za nezvýšenou sazbu DPH dopřál Přehled kulturních pořadů v Praze (měsíčník, cena 25,- Kč). Tentokrát jsem se nedíval jen, kde a kdy dávají, co bych chtěl vidět a slyšet, ale udělal jsem si v divadelní kultuře pořádek.

A *toho* jsem zjistil. Máme v Praze pět divadel státních – a kupodivu státní je i Národní. Jde tedy o nevídanou shodu, kdy Stát i Národ jedno jsou. K takové jednotě dochází jinak jen v dobách životního ohrožení, *napadení cizí mocností apod.* Dále jsou v hlavním městě takzvaná Divadla Hl. m. Prahy. Takových je třináct – od ABC až po Ypsilon. A pak tu máme skrumáž: od Divadla bez zábradlí, Za plotem, Na Prádle, Na voru *atd. až po divadlo v krytu.* Těchto divadel a divadélek známých, i běžné veřejnosti neznámých, je v Praze 50 (slovy padesát). Všechna jsou, nemýlím-li se, odkázána na diváka (dotaci dostat můžou, ale nemusí). *Když ale někdo ze státních nebo magistrátních hodnostářů při-*

jde, je vpuštěn, ba dostane volňáška, a *kde jí mají, tak i lóži.* Tak to chodí.

Já chodím do některých z nich pravidelně, do jiných jednou za čas, a někdy se nedostanu, i kdybych chtěl, jakože nechci. Ale vždycky rád zamířím do Divadla Orfeus – sekce Krytové divadlo, i když je to dvě stanice za Andělem, kde prý mají teď andělské časy ti čerchmanti, snědí kapsáři.

Člověk je tam u Vašíčku jako doma, nebo jako v úkrytu, vždyť paní principálová i zelňačku uvaří a chléb rozpeče. Na výdaje se tu žebra *do klobouku a místo* jídelního lístku máte na stole letáček tohoto znění:

Vedle náhrobku Mahátma Gándhího jsou na zdi vypsány společenské hříchy, které narušují výstavbu spravedlivé společnosti. Jsou to:

1. Politika bez zásad.
2. Blahobyt bez námahy.
3. Rozkoš bez svědomí.
4. Inteligence bez charakteru.
5. Obchod bez mravnosti.
6. Věda bez lidskosti.
7. Úspěch bez obětí.

Na náhrobek dost dobrý, ale *copak v životě to tak chodí?*

PAVEL ŠRUT